

FELVIDÉKI HIRLAP

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor.
Negyedévre 2 kor. 60 fill. = Egyes szám ára 10 fillér.

Főszerkesztő:

Dr. Böhm Aladár.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. Fuchs Lipót.

Megjelenik: minden csütörtök és vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Eperjes, Péter-utca 37-ik szám.
Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

A magyar faj veszedelme.

Nem először írunk erről a témáról és sajnálattal kell konstatalnunk, hogy nem is utóljára. Nem utóljára, mert a baj következményeit minden különösebb látnoki képesség nélkül tisztán látjuk, mert a fenyegető veszedelem mind nagyobb arányokat ölt s bűnt követnénk el, ha minden képességünk sorompóba állítva, ne küzdenénk ellene, ne igyekeznénk a rendelkezésünkre álló minden eszközzel az illetékes helyek figyelmét újra és újra védekezésre hívni fel e pusztító nyavalyával szemben.

A kivándorlásról beszélünk.

Szigorúan az igazsághoz híven, statisztikai adatok alapján tárgyaljuk a dolgot s az eredmény, a mely így áll elő, valóban megdöbbentő.

A hivatalos kimutatás szerint a kivándorlók száma havonta átlagosan 7000-re tehető. Ebből az egy számból minden nagyobb fejűt és matematikai képesség nélküli is megállapíthatjuk, hogy az ország lakossága évente mily mértékben van kitéve a csökkenésnek.

Igen, évente, s legyünk minden tekintetben hívek az igazsághoz: évek óta.

A népszámlálás adatait hiába találjuk szemünk elé, hiába hivatkozunk egysékes arra, hogy a népesség

számadatai csökkenést egyáltalán nem mutatnak. Az ezekre való hivatkozás még a népesség csökkenésének konstatalásánál is zerszer nagyobb és súlyosabb következményű veszedelmet rejt magában. Úgy áll tudniillik a dolog, hogy a kivándorlók helyébe ezrével tödülnek az országba a különböző nemzetiségek, lengyelek, oláhok, szászok stb., s ezek már miránk nézve nem jelentenek nyereséget; sőt ellenkezőleg: magával a kivándorlással egyértelmű veszedelmet zúdítanak nyakunkba. A magyar véreink pedig várórolnak ki s a maroknyi nemzet hétről hétre fogy, egyre lazul, enerválódik.

Térjünk vissza arra az időpontra, a mikor ez a fenyegető veszedelem minden rémélv egyetemben nem fenyegette — ilyen mértékben legalább nem — a magyar faj jövőjét. A kivándorlási törvény meghozatala által a kivándorlás olcsóbbá, kényelmesebbé vált, a veszedelem szemmel láthatólag nagyobboldott.

A kormány és a Cunard Line között létrejött, a kivándorlásra vonatkozó szerződés megkötésére alapmotívumát nagyon könnyű megtalálni. A társaság ugyanis kötelezte magát a szerződés értelmében minden kivándorló után 20 koronát fizetése, a mi — az évente ezerháromezred kivándorló honfirtár-

sak számát tekintve — az államra nézve több millió korona évi jövedelmet jelent. Ezt az oldalát nézve a dolognak, a mely sokkal elszomorítóbb. Hát az állam a szegény kivándorló bőrre merő — bátran vérdíjnak nevezheti — 20 kor.-ból szerzi e jövedelmének egy részét?

Hát a jövedelmek folyóik, éppen az állam hibájából e hazában zoldárga vergődni nem tudó szegény ördög keserves filléreiből — mit jöendő bodogulásának alapjál esetlegesen magával visz — még 20 koronát lezuhant magának?

Nagyon elszomorító a következtetés, a miszer tényleg lehet levonni; erre azonban nem térünk ki, csupán a dolog gyökerét tekintjük: a 20 koronákkal még külön-külön megterhelte egyéneket, azokat, kik eltávolozta e hazából, reánk nézve a legtöbbször örökre veszte vannak.

Most nemzeti kormányunk van. Reméljük, sőt biztosan tudjuk, hogy a kivándorlással kapcsolatos bajok okait ismerik, azokat fontosságuk szerint mérlegelik s minden lehetőségükkel hozzá fognak járulni ezen állapot megszüntetéséhez. Ennél fontosabb és mélyebben fekvő dolgot nem ismerünk, hisz' ez az ország magyar voltával van szoros, elválaszthatatlan összefüggésben.

Meg kell szüntetni a kormány-

nak asszisztenciáját olyan dologhoz, mely államiságunknak, az ország magyar voltának, előrehaladásunknak mérges fülánkjá.

Idegen hajós-társaság milliós, melyhez az ország százezei vére tapad, ne szaporodjanak az ország törvényes rendelkezésének hozzájárulásával.

Jöendő iparunk, kereskedelmünk, fejlődő gazdasági életünk lesz hivatva aláinni magának a kivándorlásnak gyökerét s annak esetleges szükségét tárgyalmatlan tenni. A ki pedig mégis itt hagyja az országot s hajóra ülve más világ-részből igyekszik megtalálni a boldogulás útját, az tegye a maga jószágát, de mi magunk azt ne mozdítsuk elő silány fillérekért s ne keressük ki be az országot a legsúlyosabb katasztrófába.

Mert talán soha sem volt olyan aktuális a nagy Széchenyi mondsága, mint e pillanatban:

«Oly kevesen vagyunk, hogy az apagyilkosoknak is meg kell kegyelmezni.»

A debreczeni tornaverseny.

Legyőzték az E. T. V. E.-et.

A híres, a legyőzhetetlenek tartott E. T. V. E. füleslaba-csapatát, a vándorú örökös birtokosának vélt tornaklubját legyőzték. Legyőzte pedig a Budapesti Egyetemi Atlétikai Club 3:1 arányban. Ezzel a vándorú gazdát cserélt.

TÁRCA.

A VIHARFECSKE.

— Irem. —

Hól a hegység orma benyúl a tengerbe, — így regél a hajós, — kolt a viharfecské.
Permetező hók közik koltok szárnya,
Lépdél a hullámon s nem merül alája.

Sölyed a tengerrel s emelkedik rajta,
Ha az pihen: hangul s vijjog: ha szél rajta.

Félig-meddig úszik, félig pedig lebben,
Egyszer az ég felé, másszor órván, e'kben.

A víz könnyű, a lég meg nehéz alatta,
Költömadár! Érezd, hogy meg vagy csalatva?..

A szomorú épp az, hogy mulatnok rajta,
S azt hisszük, úgy költé a matrózok ajka.

Felkötő Sándor.

DAL.

A művészi a méla éjszakába
Merengve zengi bánatos dalát;
A Bosporuson rezg a hold sugára
S a szellő hordja rózsák illatát.
Ábrándosan dalol a bokrok alján
A csalogány, morgognak a habok,
Suttog a lomb hatalmas tölgerek gályán
És én zokogva read gondolok.

Santányi Gyula.

Látogatók.

Írta Urali Drasi.

— A FELVIDÉKI HIRLAP ERŐSÍTŐ SZÉKÉJE. —

A költő pisze volt és Móránk hívták.
Egy megmondolatan percében megénősült s ettől megnyúlt az orra. A Móról azonban nem tudott megszabadulni, bár a feleség még a keresztvizet is leszedte róla, a mit egy Móról csak a legritkább esetben lehet.

Az asszonyján bevonult a költő házába a jót, az ételszag nyugalom és egy zölt-garnitúra, a melyre főhéthér, horgolt terítő borult. Bevonult a költő házába: a próza. Helyesebben a költő vonult egy prózái lakba, mert a költőnek nem volt háza. A költőnek csak egy féltucat galléria, lealázó módon kevés adóssága és egy személtöse volt a homlokja közepén. Az asszony utálta a költőt, mert nem szenvedtehez személtését és mert senki-embernek tartotta.

— A kinek ilyen szégyenletes módon kevés az adóssága, azt az emberek nem becsülik semmire — szokta mondogatni, és megmagyarázta a költőnek, hogy kevesebb a gazdáltnal kuvasznál. A költő meghajolt a tömördek logika előtt és önmagában hárdpátnak csúfolta a feleségét.

A költő egy napon náthát kapott és két pofont. A nátha onnan eredt, hogy az asszony télvíz idején a saját kivágott

báli-cipőt adta a költőre, a két pofon pedig onnan származott, hogy a költő zokszóval illette a mostoha sorost.

Dagadt arcával a költő barátságos lakában maradt, míg az asszony elment hazulról. A költő magára zárta az ajtót, s így biztonságban érezvén magát, lement heveredni a zölt-garnitúra legbecesebb darabjára: a pamagra.

A szobrá fólhalmú borult és a költő lezarta ajtóját. Hirtelen úgy érezte, hogy valakinek a pillantása szereződik rá mérőn. Fölpillantott, s ott állt előtte Cora, a circuluszovornó.

— Nem ismeresz? Nem emlékszel Corára, a «Cigányok» című regényed hősnőjére?

— Van szerencsém — hebegte a költő. — Izé... Nagysád éi?

— A mint látod öregem. Eljöttem hozzád, hogy szálomjulk. Mester, te engem gyálázatos módon becsaptál...

— Én? Nagysád, ön téved... —

— Tévedek, drágaságom? Nos figyelj ide. Regényed hetedik fejezetében Adó-lár gróf lábaitoz rak egy palotát, egy fogatot, évi ötmézer forintot, arra az esztre, ha elfogadom barátságát és hetenkint egyszer veze telezom.

— Emlekeztem... —

— Akkor emlékezél arra, hogy mit mondtattál velem... Gróf, az ön ajánlata szemérmetlen és mélyen sértő. Én, igaz,

könnyelmű leány vagyok, karjaiba velem magam egy jött-ment bohémnek, ha megtréskés s szemtelensége, de árat nem szabok szerelmemnek...

— Igenis, ezt mondatam önnel...

— Nagyon kedves. Ön azonban beleegyezett veit egy vagyonos pofogóépet és engem az erkölcsimel együtt az antikvárius karjai közt dobott. Tudja-e, hogy mi lett belőlem? Szomszédja és «Ökszerű réptermelés»-nek...

— Nem értem...

— Egymás mellett állunk az antikvárius kirakatában, én és az «Ökszerű réptermelés». És ennek, te gazember, te vagy az oka.

— Az úrral majd nekem is lesz egy kis beszédem, — szökt el úgy mély férfihang, a melyet a költő azonnal Anasztázának ismert föl.

— Anasztáz, a «Tönkrement földesúr»-ból. Hól, van szerencsém...

— Dehogy is van szerencséd, sőt nagyon is vesztered, hogy íthton taláim...

— Mivel szolgálhatok? — dadogta a költő.

— Ön engem kiküldt Amerikába, szent hordat velem, koplatát, hollott íthton a józsefvárosi hentesné oldalán gondatlan élelt éltetnem volna...

— Bocsnát, ez nem lett volna férfühöz mérő dolog...

Keresnek és — természetes — találnak kifogásokat, hogy mi az oka a vereségnek. Tény az, hogy az E. T. V. E.-et megverték és pedig csúnyán. Tornászaink ebből a következő tanulságot meríthetik: nem szabad elbizakodniak lenni! Ha az E. T. V. E. az év elejéig úgy tenroztott volna, mint követően a verseny előtt. Ha az ősi hónapokban nem úgy immeddál ment volna a füléslabdajáték, akkor az E. T. V. E. — nézetünk szerint — ma is a sport-körök igrólvet és legyőzhetetlen tornaklubja volna.

Nem szabad elhallgatni azonban még egy körülményt, mely, ha nem is mentő, de mindenesetre enyhítő körülmény. Pethé Ferenc, az E. T. V. E. művezetője — családi körülmények miatt — akadályozta volt az E. T. V. E. foglalkozni. Már pedig az E. T. V. E. ezen agilis, odaadó és fáradságot nem kímélő művezetőjének személye lehet nem főképpen Ha ő nincs ott, hiányzik a lelke az E. T. V. E.-nek.

Ha ez a vereség az E. T. V. E.-nek tanulság lesz a jövőre, akkor ez nem megy vesztetítő kétség számába. Reméljük, hogy ez így lesz.

A füléslabdák-mérkőzésen az E. T. V. E. mint negyedik győztes került ki a súlydobs-versenyből. A stafétafutásban (500 m.) pedig az első díjat nyerte.

Indítvány a párbajmánya

korlátozása érdekében.

Felhívás az eperjesi orvosi karhoz!

Igen elvárható ezme érdekében indítottak mozgalmat Beregszász városának orvosi. Elhatározták ugyanis, hogy párbajlakkal csak az esetben nyújtanak orvosi segélyt, illetőleg csak az este vesznek részt orvosi minőségben, ha a párbajozó felek az 50 korában megállapított orvosi tiszteletdíj kiegészítésben és *éves*, a párbajdal megkezdése előtt fizetik le. Ott, a hol a párbajozó fél erre nem hajlandó, vagy nem képes, közbene járni nem fognak. Ezen megállapodás valamennyi ottani orvos elfogadta és azt kötelező határozattá emelték.

A beregszászi orvosok ezen határozata alkalmas és érdemes arra, hogy másutt is, nálunk, városunkban is hasonlóképpen tekintere találjan az orvosi karban. Eltekintve attól, hogy előszörban hivata van a párbajnál segédkező orvosok anyagi

érdekeinek hathatós megővására, — igen nagy és dicsérendő előnye az is, hogy a párbajmánya korlátozása alkalmas. Sokan vannak ugyanis a „lovagias” urak között olyanok, a kik csak azért verekednek, azért terelik az úgynevezett lovagias uralu becsületbeli ügyeket, mert a nagy praxissal rendelkező segédök a párbaj olcsón és jutányos árán állják össze.

A segédök, barati szivességgel, a párbaj színhelyére gyalog mennek ki és úgy a fáképernet megaktarítják. A fegyver, — kard vagy pisztoly szintén díjmentes, vagy legalább nem drága, csupán csak az orvos körül pénzbe. Nem sok ugyan a szokásos tiszteletdíj, 10—20 korona, melynek még az is a jó oldala, hogy — lebecsületlen. Az orvos tehát végeredményben semmit sem kap, legfeljebb egy jó erős náthát, ha a korai reggeli órákban kénytelen a párbaj színhelyre megjelenni. Hisz oly kényes, diszkrét természetű az így követeles, hogy ennek bírói érvényesítése egyenes — lovgaiatlan eljárás volna.

Kövessék tehát a mi orvosiink is beregszászi költészek példáját! Minálunk Eperjesen különösen gyakran rendeztetnek az „olcsó” párbajdalok. Szállítják egyesek ingyen és bérmentve. Már pedig, ha orvosiink ragaszkodnak a maguk az előzetes fizetéshez és a jó magas tiszteletdíjhoz, úgy bizony a felek megmondják majd a dolgot és ellátnak a drága passziótl. Mert ottan korona sok, különösen akkor, ha azt — megfizetni is kell Sokan vannak, a kik nem tartoznak a késpénzfizetés hívei közé. Ha pedig az orvosok a hitelt megtagadják, úgy a harcias felek, fájó szível bár, de a szükséges pénz hiányában, lemondanak a párbajdalról és beékes úton intézik el ügyüket.

Nagy tűz Töltszéken.

— Saját tudósítónktól.

A vöröscsaka pusztításáról ad hírt töltszéki tudósítónk. Szombaton reggel 7 órakor az urasági épület kényeme gyulladt. A nagy szél a szikrákat a szomszédos templom tornyára vitte. Néhány perc alatt lángban állott a templom tornya, mely csak úgy szorta magából a szikrákat. A nagy szél kedvezett a falánk elne terjedésének, úgy, hogy délig 30 lakóház és számos melegek építet esett áldozattá a pusztító elemek. Csak a délutáni órákban sikerült a falubeli és a

szomszéd-községbeli embereknek a tűzét eloltani. A kár — melynek nagy része biztosított révén megtűl — nagy. A hatóság a vizsgálatot megindította.

Villámsújtott asszony.

— Saját tudósítónktól.

Két hét előtt temette el *Soltész Jánosné* bernik lakos a férjét, ki a községben annak idején bírói tisztelet viselt. A sze gény özvegy azóta nap-nap mellett felkereste férje sírját. A szombat délutánt is a temetőben töltötte, midőn hirtelen beborult az égboltozat. Az özvegy hazafele sietett, de a zivatar még a falu határára érte. Hiába hívta a szobájába a falu végén lakó sógoráné, ő csak sietett haza, mert gyermekeit féltette. Azonban vesztette. A mint házközhöz ért, a külsőből villám sújtotta a holtan esett össze. A szerencsétlen asszony nyolc árva hagyott maga után.

== HIREK ==

• Ev. ref. istentisztelet. A püskös másodnapján tartandó ev. ref. istentiszteleten az egyházi beszédet *Idrányi Barna* abajai tanácsbíró, jóhíru egyházi szónok fogja tartani.

• Kitüntetett gazdasági salek. A m. kir. földművelésügyi miniszter *Saléta József* és *Tombk* Gyula gazdasági cselédöké — kik közül az első 62, a második 57 éve szolgál ugyanazon gazdánál — oklevéllel tüntette ki a szonellni mindkettőt 50—50 kor. jutalomban részesítette.

• A kereskedelmi esti szaktanfolyam május 29-ikén esti 8 órakor tartotta III-ik évfolyamának szóbeli záróvizsgát *Jónás János* nyug. keresk. akad. igazgató elnöké alatt. Az eredmény igen szépnek mondható, a mennyiben a hét vizsgázó a következő általános osztálytör kapta: 3 jeles, 1 jó, 3 elégséges rendt. A tanfolyam hallgatóiból *Jónás János* elnök intézett megszólalású szavakat, míg az 6 fíradozásat, valamint a felügyelőbizottság és tanár kar érdeklődését Párkányi Gyula szaktanfolyami igazgató közsönte meg.

• Városi közgyűlés. Eperjes szab. kir. város képviselőtestületi közgyűlése május 28-ikán, hétfőn d. u. tartott ülésben a megüresedett II-od oszt. pénztárosti állásra nagy szótöbbséggel *Verőszéki*

József

József városi irnokot, ennek a helyére pedig közfelkiallást *Bobek* József városi irratfrost választotta meg.

• Orvos-gyűlés Bártfán. A Sárosvágyi Orvos-zövetség ézevi közgyűlést júni 3-ikán, vasárnap tartja meg Bártfárfürdőben. Ezen év közgyűlése meghívta a Szövetség kebelebe nem tartozó orvosokat, gyógyszerészeket is, a mennyiben cseljki Bártfárfürdőben — több, orvostársadalmai kérdés elintézésén kívül — egy igazán kollégiális, az orvosok együtvártaradónaságát hirdető összejövetelt rendezni. A gyűlésre az abajú- és zemplényi orvosok és gyógyszerészek is hivatalosak. Indulás Eperjesről reg 7^{1/2} órára, a nagy-állomásban, Bártfárfő este 8^{1/2} óráig. Közgyűlési tárgysorozat: 1. Elnöki megnyit. 2. Titkár évi jelentése. 3. Pénztárunk beszámolója. 4. Tiszttakar lemondása. 5. Új tiszttakar megválasztása. 6. Esetleges indítványok. 1 órákor társas-ebéd.

• Magyar Védőegyesület eperjesi osztályának választásai június 2-ikán d. u. 2 órakor Eperjes szab. kir. város tanácstermében választmányi ülést tart.

• Helyi tornaverseny. A helybeli két főgimnázium és két tanföldköz-intézet ifjúságát június 3-ikán, püskös vasárnapján d. u. 4 órakor a játszótérben tornaversenyt rendez. A verseny programja: 1. Felvonás. 2. Himnusz. 3. Szabadgyakorlatok. 4. Szeregyakorlatok és játékok. 5. Versenyelek: a) Sítúttás az I—V. oszt. számára. b) Magasugrás V—VIII. oszt. számára. c) Stafétafutás az egyes intézetek közt. 6. Füléslabdajáték-verseny. 7. Az eredmények kihirdetése. 8. Szózat. 9. Elvonulás. Belépő díj: ülőhely 1 kor., állóhely 50 fillér, tanulóegy 20 fillér.

A tiszta jövedelem az egyes intézetek tanulmányi kirándulási alapjának gyarapítására fordítatik. Kedvezőtlen idő esete a verseny június 10-ikén tartatik meg.

• Felhangzó laktanyák. A honvédelmi miniszter a vármegyék községéhez intézett leírta szerint az Eperjes sz. kir. város tulajdonát képező úgynevezett „Közép-” és „Korona-laktanyák” építészeti és egészésgazdálkodási hiányok és indokok folytán felhangzóknak mondotta ki azokat, hogy a térítési díjaknak a szerződés szerint különbözn 1913. évig járó fizetését sem engedélyezheti.

• Az eperjesi ág. hitv. evang. theol. akadémiá kebeleben fennálló Belmissió-Egyesület május 30-ikán (szerdán) d. u. 5 órakor a Kollégium nagytermében valóságos estét tartott a következő műsoral: 1. Közénet. 2. „A Miatyánk — képlén.” Irtá Hegedűs István; szavaltá Makovicsky Imre theologus. 3. „XCI. Zoltár”. Stein K. után, id. Kapi Gyulától. Énekelte az eperjesi ág. hitv. ev. tanítóképző-intézet énekkara, Kapi Gyula tanítóképző tanár vezetésével. 4. Vallás a túsztikában. Irtá és felolvasta dr. Szávics Mátyás theol. akad. dékán. 5. „Mennyből jövök most hozzatok”, Lányi Rudolftól. Előadók Huray Gyula (hegedű) és Farkas Nándor (harmonium) tanföldképző-intézet növendékei. 6. „Jauris lenyana”. Irtá Viski Gyula. Szavaltá Weisz Gustáv theologus. 7. Közénet.

• Fényképezési sötét-kamrákat rendezte Czettarino Sándor fényképezési cikkek és gépek raktára Eperjesen s azt a t. amatőröknek — nem-vásárolóknak is — ingyenes használatra engedti át.

• Kereskedészt jegyzék. A Sárosvágyi Községi-és Körjegyzői Egyesületének választmányja, legutóbb tartott ülésén *Csekányi* Béla hanusfalvi jegyző, gyűlést elnök előbeszélésével mindazon tagjait, a kik résztvettek Bornemiza Ádám megyefőnök installációján, a tagok sorából kikeresztette. A kikeresztett tagok a következők: *Prokopovics* István kurmai, *Péchy* Dániel kelembéri, *Schultz* József Zabol, *Ede* galbatói és *Kassóczy* Iván tótrászlavczi jegyzők.

— Űgyi — szipoztosa a cirkuszolárván, — nem férfiúhoz méltó dolog? Hát te miért másztál be úgy ilyen piszkos üzletbe?

— Anaszát más férjű. Az ő karaktere nem engede meg, hogy ilyen komiszagot követtessek el vele. A pszichológiát nem lehet hamisítani...

— De az útvező, a melyely a hajóra szállított, bűvés hamis volt. A kizsáláslnál majd rajta vesztetem...

— Tudom, meg akartam rajzolni egy bűnöst, a mint a halálra ítéletésen megy keresztül... Egy válótörésműt partraszállása, és ez érdekes.

— S ezért kellett nekem szenvednem? Ki kellett állnom a legborzatóbb kínokat, hogy magáról megírassák: a főalak jellemfestése kitűnő?

— Gazember, — nyugte egy rekedtes hang, és a költő borzadva nézett az új látogatóra. Halvány, horpadt mellű nő volt. A köhögéstől csak nagyokóra tudott szóhoz jutni.

— Irma, szönyökűdött a költő, Irma a „Sárga rózsák”-ból; mi lett magából? — Egy részeg lakatosnak a felesége... — Hogyan, Bárdos iszik? Hiszen mikor befejeztem a „Sárga rózsák”-at, Bárdos mintaképe volt a józan életű munkásnak.

— Mikor befejezte? — kacagott gúnyosan a beteg nő. — Hiszen be sem fejezte. A regény pontokkal végződött...

— Ez a méla akkord, a mely az olvasónak nagy perspektívát nyit.

— Szájszokidat, de rólam nem gondoskodott. A pontokból nem tudunk megélni és az uram ivásnak adta magát. Széllámás...

— Összetöröm a csontjait, — zúgta Anaszát...

— Csak a haját, — szipozta Cora. — Bocsnát, — jédedett a költő, mi kívánunk tőlén? Ha valamben segítségükre lehetek...

— Számon akarjuk kérni öntől saját logikátlanság és becselen eljárását. A könyvben nagygyökűsködött, példáklat az érköltés, adta a kifogástalan, lovagias férfit a mi bűnrúnkre. Az olvasói azt hitték, hogy maga egy középkori hős, egy páncélos Lohengrin, egy ékes szavú, fírtós félt trúbudár. Valójában egy kopasz zsidó...

— Egy sakktablea karakter... — Egy ember, a ki jellemelt a vegyítisztrítottban tartogatja...

— Kegeylem, — siránkozott a költő, — kegeylem... hallgassanak meg s aztán féljenek. Korát megirtottam az érköltés útján, Anaszát kiküldtettem Amerikába, Irmat férjhez adtam a lakatoshoz s a községnek minderre azt monda: sablon, romantikus hűlyeség. Modern akartam lenni, nem tudtam, verista akartam lenni, nem ment, realista, szimbolista, minden-

félé-ista, — nem sikerült. Sarokba vágtam adhat a tollat, a mely önöknek életet adott és elfogadtam egy vagyonos özvegynek a — megvallom kissé erős — kezét. Azóta így tengődöm. Sovány kosztot kapok s néha pofoznak is...

— Szegény, — sajnálkozott Cora. — Ez a praktikus iskola, a melyhez most tartozom és mondhatom, sorsom nem a legirgyelendőbb.

— Hm... — dörmögte Anaszát, — szölgálhatok egy jó szivarra? Henry Clay, öntől kaptam meg a jó időkben...

— Lássá, én ilyet sohasem szívdem... — Az uram szög gyertyatartókat kövcsél, majd megzestelem egy párral, — szólt Irma.

— Pá pipi, — köszönt Cora, — meggyek, mert még megpumpolsz. Jöjjön Anaszát...

Ezzel kilépett az ajtón, Anaszát és Irma szíve követtek. Ideje volt, mert a folyósóról behallatszott a költő feleségének rikácsolása.

— Jaj Istensen, elaludtam, — sópánkodott a költő, legorvra a pamlagról és teli tudóval kezdte fújni a meleg helyet, a melyen feküdt. Szegény, de be vall ugyanok, hogy ezt egy okos vadászkatyútl tanulta, a kit megverték, mert a pamlagon hevert...

* Az Eperjesi gör. szent. kath. iskoláképesség Egyházirodalmi Könyvtára június 5-én, kedden d. e. 11 órákor, az intézet 25 éves fennállásának emlékére jubileumi ünnepélyt rendez a következőképpen: 1. Ühódját meg nyennei Jeruzsálem! Kizár János úr vezetésével előadja az intézeti énekhar. 2. Megnyitja előadja Tartja Vojtovich József dr., az intézet rektora. 3. *Vigjáték* Nyitány. Kéler Bélától. Előadja az intézet zenekara. 4. *Sion öröme.* Íra Brnszky Zsigmond III. é. pn. Szavaja Szobotha József III. é. pn. 5. Ünnepi beszéd Tartja Petraszevich Pál IV. é. pn., az e. i. iskola élönke. 6. Keringő Straustól. Előadja az int. zenekar. 7. *Ezrem látomása.* Íra Petraszevich Pál IV. é. pn. Szavaja Smilnyák Ede III. é. pn. 8. *150. Zsalvár.* Előadja az intézeti énekhar. 9. Záróbeszéd. Mondja Kubolniczyk Cyrill IV. é. pn., az e. i. iskola főjegyzője. 10. Induló. Előadja a zenekar.

* Az Eperjesi Kuglizó-társárok június 16-án, szombaton d. u. 4^{1/2} órákor a kerti helyiségben tartja évi rendezes közgyűlést. Társgyozaról: 1. Évi jelentés a társulat viszonyairól, állásáról, működéséről és az ezen jelentés feletti határozatokról. 2. Pénztáros jelentése a pénztári számadásokról s azok megvizsgálásáról és a költségelíranyzat megállapítása. 3. A társulat alap- és házasságai ügyében hozott közgyűlési határozatok végrehajtása. 4. Esztelges indítványok, a melyek a közgyűlés előtt az élönkek írásban adandók át.

* Kioszk-megnyitás. Május 26-án, szombaton tartották a *Fekete-szabó-beréfi, a Gellért testvérek, a főúri vendégül-és étteremhelyiség előtt feltöltött új kioszk-megnyitását. A megnyitáskor a helybeli közös-hadseregbeli gyalogezred zenekara szolgáltatta a zenét, Kohout kar-mester személyes vezetése alatt. Az újonnan épült kioszk vasszerkezete a modern technika egy produktuma, könnyen és praktikus módon kezelhető és igen csinos, tetszős. Maga a terrasz is széles és kényelmes. Gellért Manó valóban elismerésemel bszugalommal és áldozatkészséggel renovája és csinósítja a város tulajdonát képező helyiségeket, igazságos vendégek és város közöségének rokonszenvét és megedzését kifejezelméi, a mi neki tényleg sikerült is. Mi a magunk részéről ösztönit kívánjuk, hogy fáradozását ne csak erkölcsi, de a megérdemelt anyagi siker is koronázza.

* Apponyi és Kossuth — a tanítókért. Apponyi Albert gör., Magyarország kulloniszminisztere rövid kormányzása alatt is megmutatta, hogy melyek az ősi műveltség, hanem nem csak az intézi dolog. Minden újabb tétvél és intézkedéssel egy újabb program bontakozik ki mindjobban és közoktatásügyünk modern, nemzeti irányban fejleszti elképzelés egész erejét. Most, a mit teljesen hiteles forrásból értesülünk, Kossuth Ferenc közeledési miniszter-leggyétre, nagyjelentőségű újítást léptet életbe. Arról van ugyanis szó, hogy Magyarország minden tanfolya, tehát államiak, közoktatási és felekezeti egyénit a mi a nyári szünetében szabadgyégy kapnak a M. Á. V. összes vonalaira, utazásokat járhol tetszés szerint megszokhatják és július-augusztus hónapban a jeggyvel az ország bármely részébe elmehetnek. E rendelkezés célja az, hogy a tanfolyás az ország távolos vidékeit is megtekint-hesse és így közelebbről szemléljen alapján eredményesebben taníthassa a redőbott növendékeket.

* Kedvezőtlen statisztika. Az elmúlt héten született Eperjesen 6 gyermek (3 fű, 3 leány); meghalt pedig tíz ember, és pedig mind fiatal korban, s hatan közülök tudós-vevény.

* Az Eperjesi Kereskedők és Kereskedő-Írjak Egylete június 17-én a cemetér fűrdőben nyári táncmulatságot rendez. Béletlő-fű nincs. A zené Alexi zenekara szolgáltatja. Tánckezede d. u. 5 órákor. Este tüzijáték.

* Elvesztett. Egy helybeli úrnő a Lőcei-útton elvesztett egy szövetkendőt. A megtalálót — ki azt keresze juttatja — jól jutalomban részesíti.

* Nyugalomba vonuló állomásfűnök. Mészér Gyula felgyűlé — a ki évek hosszú sora óta a helybeli főnöke volt — nyugalomba vonul. Jövű hó elején adja át hivatalát Pap József állomásfűnök-helyettesnek, ki az állomás vezetésevel ideiglenesen megbízottat Pap József helyettes állomásfűnök egyébként Lőceire van állomásfűnöknek kinevezve, de hivatalát ott csak aug. 1-én fogja elfoglalni.

* Fedák Sári Kassiné nem vendég-szereplés. Kassa és a közelfűvű városok közöségét már napok óta foglalkoztatja a hír, hogy Fedák Sári, az *isteni Zaasa*, öt értére eljön vendég-szereplés a kassai Nemzeti Színházhoz. Komjáthy seimargató is nagy garral hirdette s már városunkat is elragasztotta nagy, színes falragaszával. Kassa levelezők értesít, hogy mindezt a reklám, a nagydobb, tülekedés és lázas kíváncsiság hibával volt, a hirdető primadonna vendég-szereplése *élmard*. A visszapléce ok nagyon prózai. Thália hatalmas papnője — őz műszálat — azért lépett vissza, mert a direktor 1200 korona helyett csupán 1000 koronát tud hajlandó egy fellépéséért fizetni. Ezt keveselte, s miután az igazgató tudt adta neki, hogy többet nem fizethet, távirati értesítést küldött, hogy vendég-szereplése *közbejött akadályok miatt* — elmard.

* Az Eperjesi Vadásztársaság f. évi június 9-én d. u. 5 órákor a kereskedő-egyület helyiségében (Gallótsik-féle házban) tartja országos évi közgyűlést a következő tárgyszorokkal: 1. Előnöki jelentés az 1905. évről. 2. Pénztáros és számvizsgáló bizottság jelentése és a felmentvény megadása. 3. Az 1906. 7. évi költségvetés és a tagsági-díj megállapítása. 4. Az egyes tagok által — az alapszabályok 22 szakaszának 9. pontja értelmében — netán bertejesztett indítványok tárgyalása. 5. Elnök, pénztáros, jegyző és ügyész választása. 6. Négy tagú választási választása.

* A Magyar Kárpátgyűléslet Eperjesi Osztályának múlt vasárnap kiirándulása volt az egyik dr. Szalévik Mátyás vezetése mellett a Cserög-hegylátás másda meg, míg a másik a Bor-kutat látogatta meg. A nyolc tagból álló társaság a bártfai vasúton Szabolcsra ment s onnan 3 órai gyaloglás után érte az 1065 m magas hegycsúcsot, a honnan gyönyörű kilátás van Bártfa és Eperjes fele. A kereskedés a Liszán át Kiszse-bennét történt. A társaság este 7 órákor már Szabolcsra volt s 9 óra 30 percor érkezett vissza Eperjesre. E kirándulásban a helybeli túrista-ostály is részt vett. Az Osztály másik kirándulása Borkúton volt. A társaság 52 tagból állott, ezekből 36 tag pontosan indult, a többiek elkerle érkeztek. A társaság ez alkalommal a Kőbánya fölöl vette az útját s mindenkül el volt ragadtatva azon szép kilátástól, mely innen kínálkozik. Kívánatos is, hogy az Osztály e helyen mielőbb alkalmas pihenőt létesíten, meg pedig olyant, mely esetleg az időjárás viszontagságait ellen is védelmet nyújt. A Borkúton aznap d. u. legalább 200 ember volt, a közöség a különben titalom alatt álló réten tanyázt s általános nagy megnyalozott az óhaj, bárna e rért szabadabb válnék s bárna az illetékes ténnyezők padokat és asztalokat készítes-tének e látogatót helyen, a mely tény-

leg megérdemli, hogy valóóságos néplégetté váljék. — Június 4-én, *pünkösöd hétvégéjén* lesz az Osztály *singler-sainyelspőcsi kirándulása*, mely iránt igen nagy az érdeklődés. Az előkészületek már megkezdődtek s a kirándulás terve a központi iródban már ki van írva. E helyen csak annyit említnék, hogy a jelentkezős utolsó határdeje péntek; a jelentkezős alkalmával minden személy után 4 kor. fizetendő, ebből esik 2 korona 20 fillér a kocsiútra, 1 kor 80 fillér pedig az ott fűzendő *kirándulási edényre* és egyéb közös költségekre. Kívánatos, hogy az Osztály ezen első távolabbi társas kirándulását a tagok tömeges részvételét tiszteleljék meg. Maga a vidék, a híres *kamena baba* is megérdemli a fokozott érdeklődést. Az egyesület Évkönyvére megjelenti s a központi iródban a tagsági díj lefizesése mellett (44 korona) átvethető. Azoknak a tagoknak, a kik június hó folyamán ki nem váltják, július elején kézbesítjük az Évkönyvet, a mely kézbesítését — az ügyviteli szabályzat értelmében — 10 fillér fizetendő. Június folyamán készül el Osztályunk első nagy munkája: Sárosvármegyede elő részének túrisztikai térképe, melyet a rendező tagok ingyen kapnak.

* Virágzik az akác. A bimbőnyitű, virágfakasztó tavasz legiltosabb napjai közösenet ránk. Virágzik az akác; fehérfűrtös virágok díszítik agát. Május az ő uralma. Ilyenkor az akác a fák királyja, a fák díszje, a mikor nem verszenyhet vele az egzotikus világ legzsebb díszája sem. Fűrtös virágai kecsek és bájosak s úgy öntik magukból az illatot, hogy szinte mámorosod, kábítóvá teszi a levegőt. Talán szerelműk tized lehelik ki a lehérvirágok, mert az akácvirág mámoros illatában csattan el a legtöbb hossa, egymásba fűl csök. Utánuk sem leg-többesztők következnek a kiözönadás, a ridég élet valósga, a minthogy az akác is elhullatja virágát s fája ismét gürbe-gurba díszletégenyben merede. Lombja körül lebeg a mámor a földre, bele-tapossák a szép fehér virágok a porba, a sárba és — szemét lesz belőle...

* A Magyar Védőegyesület eperjesi főnöke tagjainak névsora. Bánó Aladar (elnök), Bielik Lászlóné, Bleuer Józsefné, Bánó Gyuláné, dr. Csatary Ágostoné, óv. Csatary Zsigmondné, Csengey Gusztávné, Csemens Jánosné, Dahlström Anna, Dúzs Erzsébet, Dúzs Mária, Dessewffy Ferencné, Dienes Lajosné, Draskóczy Lajosné, Eger-er Ferencné, dr. Engländer Emilné, óv. Fekete Sándorné, Feketéne Izabellá, dr. Flórián Ágostoné, dr. Földi Manóné, dr. Ghillány Lászlóné, dr. Ghillány Mariska, Glasner Mórné, dr. Holénia Gyuláné, dr. Horovitz Imréné, Ibrányi Hanna, Imre Jo-zsefné, Imre-Teóke Natália, Kalkas Irma, Kirchmayer Geróné, Kirchmayer Vil-mosné, óv. Kiszelj Mártónné, óv. Kösch Artúrné, dr. Körtvélyessy Deszóné, Kray-fel Aladárné, Krayzel Rózi, Kleiné Kukora Mária, Lefkovic Morné, Liptai Lajosné, Luchs Róbertné, dr. Mankovits Reszóné, Magyar Józsefné, Manguesia Mária, dr. Mikler Károlyné, Mikler Szeréna, Molnár Mária, Molitoris Istvánné, Melioris Kálmánné, dr. Müller Bertalanné, dr. E. Nagy Olivérné, Oszwald Károlyné, dr. Oszwald Tivadarné, Oesch-ger Adél, óv. Paleskó Gyözóné, Pechy-Bánó Erzsébet, Péterffy Kata, Pollák Jakabné, dr. Richter Adolfné, óv. Pod-horányi Bálintné, dr. Prochmann Jetti, Rosko-ványi Miklónné, dr. Rosenberg Teofilné, óv. Sándor Kálmánné, Szemere Mártónné, óv. dr. Sarudy Vilmosné, Sijachó Mihályné, Sainyei Mersé Félixné, Semolovic- gyos Szilárdné, dr. Sztelho Jánosné, dr. Schmidt Gyuláné, Schöpflein Gézné, Schwarz Arminné, Télessy Iona, Urbán Gyuláné, Udvarhelyi Etelka, Úsz Ottília, Uhlárk Mátyásné, dr. Wallentnyi Sa-

muné, Vilcecz Jánosné, Máriássy-Bujanosné Iliana; Ágoston Károly, Amster Simon, Atlasz H., Ardó Áldó, Bakay Ferenc, dr. Balpataky Imre, Balpataky József, Barts Emil, Bánó Árpád, Bánó Aladár, dr. Baumhöl Zsigmond, Berger Samu, Bercevicz Elek, Bielik László, Bielik Zoltán, Bilich Ferenc, Bloch Salomon, dr. Both Tamás, Bohrandt J. V., Böhm Mór, Brestyensky György, Bretz Sándor, Búday János, Cattarino Sándor, dr. Csatary Ágost, Dienes Lajos, Dahlström Károly, dr. Dessewffy István, dr. Dobay Zsigmond, Divald Lajos, Eger Mór és Fia, Elsas és Schlegler, Eperjesi Fogyaszt. Szövetkezet Faltné Géza, Faragó József, Feldmann Adólf, Ferdnök Béla, dr. Flórián Ágost, Fodor Gusztáv, Földváry József, Fránkl József, Fránkl József, Fried Simon, Friedberger Bernát, Friedmann I., Friedmann S., Friedrich Vilmos, Fuhrmann Imre, Fuchs Márk, Fuchs Simon, Gallé Gábor, Gubosó Gyula, Gallótsik László, dr. Gallótsik Sándor, Gártner Ignác, Gebhard Sándor, Gellért Manó, Gerő Mihály, dr. Ghillány György, dr. Ghillány László, Gluckstein Henrik, Glatz János, Glöck D., Glucksmann Mór, Gold-berger Henrik, Goldwenger Henrik, Gottlieb Salamon, Gómory János, Görgy Ernő, Gregor Endre, Gregor Gerő, Grieger Tivadár, Grieger József, Grossmann Ármin, Grün Hermann, Grynaeus Géza, Halbsch Gusztáv, Hartmann Albert, Helykő János, Hertka Simon, Holénia Béla, dr. Holénia Gyula, Hrabács Géza, Kádás Miklós, dr. Kakusz Béla, Kesselbauer Károly, Kirchmayer Vilmos, Klein E., Klein Ferenc, Koblicz Frigyes, Köch Tivadár, Korn Vilmos, Kovaliczky Zenó, Kösch Árpád, Könyö Miklós, Köszeghy József, Körtvélyessy Béla, dr. Körtvélyessy Deszák, Kramer Henrik, Krivoss Gyula, Kubinyi Albert, Lavotha Odón, Lefkovic Emil, Lefkovich H., Lefkovich Mór, Lerner Mór, Lichtig H., Lilla Zsigmond, Linschek Károly, Luchs Ede és Tsa, Luchs Mihály, Magyar József, Mathery Gusztáv, Messinger Sámuel, dr. Mikler Károly, Mikolits István, dr. Mikó Pál, dr. Moskovits Emil, Moskovits Gyula, Moskovits Lipót, dr. Mosnasy Bertalan, Mücke Engelbert, dr. Müller Bertaus, Nádaskay Sándor, Neumann B., Nusz-zweg Henrik, Oszwald Béla, Oszwald Károly, Oeschelger Odón, Palesch Árpád, Poloczek Artur, Proner Károly, dr. Propper Adólf, Propper Samu, Radicsák Gábor, Raiz Viktor, Rakovsky Elek, Reichard Jenő, dr. Repák Jenő, Rosenblatt Emanuel, dr. Rosenberg Mór, dr. Rosenthal Adólf, Rosenwasser J., Roskovits Mihály, Saly Gyözö, dr. Schmidt Gyula, Scholze Alfréd, Schönfeld Nátália, Schöpflein Géza, Sallvássy Lajos, Schustek Nándor, Schwarz és Glasner, Schwarz Ede, Schwarz Flópy, Sváb Ferenc, Singer S. Fia, Semsey Ödön, Sóska János, Spira Miksa, Spitzer Mór, Staub Jakab, Stehr Mór, Szeklai Henrik, Stankay László, dr. Sztelho János, Tauth Viktor, Trostler Kálmán, Theirs Ármin, Thüró Gyula, dr. Turkinycz Aladár, Tydor Lipót, Uhlárk Mátyás, Újházy Árpád, Újházy Béla, Urbán Miklós, Urbán Gyula, dr. Vályi János, Vári József, Vilcecz István, Vilcecz János, Vogel Béla, Vöröss Sándor, Wentzel István, Weisshofer és Frechtmann, Wohl Izidor, Werther Jakab, Zavarovsky Béla, Zahler és Moskovits, Zavatky Szilárd, Miháldesz Lajos, Ben Simon, dr. Uhlig Leo, Fischer István, Teitelbaum Vilmos, Schiller Vilmos.

* Halásznai cikkek nagy díszletűen kaphatók *Therzia* Ármin vállalatától, gyermekeknek, fűgyver- és hangszer-aktárában Eperjesen, Fű-utca 58.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Dr. P. Károlyné, Sorra kerül. A papirnak csak egyik oldalra tessék legközelebb írni.

Kiadvány a szerkesztőség.

Új vasúti menetrend.

Érvényes 1906. évi május hó 1-től.

Orló—Eperjes—Budapest:

Orló . . . ind.	—	Csak hűvös és penti	9 05	1 38	—	7 46
Héthárs . . .	—	5 50	9 25	—	—	8 36
Köszvény . . .	—	6 13	10 10	—	—	9 00
Eperjes megálló . . .	—	6 46	10 38	—	—	9 31
Eperjes érk.	—	6 46	10 42	—	—	9 36
Naponta						
Eperjes ind.	5 06	7 39	10 40	3 38	7 10	10 00
Abos . . . érk.	5 30	8 01	11 18	3 59	7 40	10 27
Kassa . . . érk.	6 14	8 55	11 40	4 40	8 47	11 15
Budapest . . . érk.	1 30	1 30	8 50	10 10	6 35	8 15

Budapest—Eperjes—Orló:

Budapest . . . ind.	7 40	8 10	2 15	8 45	9 40	—
Kassa . . . ind.	12 43	4 08	7 35	5 34	7 46	10 40
Abos . . . érk.	108	4 34	7 58	5 47	8 09	11 10
Eperjes érk.	1 31	5 10	8 05	6 28	8 55	11 46
Vas. és vasárnapon						
Eperjes ind.	1 38	5 30	9 45	6 50	—	—
Eperjes megálló . . .	1 43	5 25	9 51	6 56	—	—
Köszvény . . . érk.	2 08	5 58	10 24	7 21	—	—
Héthárs . . .	2 24	6 21	10 48	7 46	—	—
Orló . . .	3 08	7 08	—	8 35	—	—

Eperjes—Bártfa:

Eperjes ind.	7 03	3 25	5 30	—	—
Bártfa . . . érk.	9 00	5 00	7 20	—	—

Bártfa—Eperjes:

Bártfa . . . ind.	5 05	11 35	8 00	—	—
Eperjes érk.	6 40	1 27	9 41	—	—

Szepesség felől indul a vonat:

Eperjes megálló ind.	6 48	—	31 45	—	9 31
EPERJES érk.	6 49	—	3 20	—	9 36
Naponta					
EPERJES ind.	5 06	7 25	12 20	8 36	7 10
Abos . . . érk.	5 30	8 01	12 45	8 59	7 40
Abos . . . ind.	6 11	8 16	12 54	11 40	7 54
Margittafalu érk.	6 47	9 00	1 28	2 02	8 25
Göncföldény . . .	7 15	11 10	3 30	3 50	8 45
Szepesség ind.	9 30	—	6 15	6 15	8 25
Szepesség érk.	7 23	9 38	1 46	2 45	8 36
Fótól ind.	8 10	10 50	3 25	3 25	7 50
Igló . . .	7 84	10 10	2 10	3 17	6 11
Lécs . . .	8 40	10 56	4 05	4 05	7 15
Poprád . . .	8 40	11 10	2 40	4 15	7 10

* Az Abosról 12-3 perccel induló vonat csak június 15-étől szepességi 15-évi útszéllel.

Szepesség felől érkezik a vonat:

Poprád . . . ind.	2 55	6 28	8 41	1 00	2 40
Abos . . . érk.	5 43	8 15	11 30	4 02	4 37
Abos . . . ind.	5 47	8 21	11 37	4 42	4 42
EPERJES érk.	6 28	8 55	12 06	5 10	5 10
megálló . . .	6 35	—	—	5 25	5 25

NYILTÉR.

LEGKÉNYESEBB IZLEST KIELEGÍTŐ

CSEMEGE-FAGYALMI

BERGER KAVÉHÁZA.

A CZIGELKAI István-forrás

Európa minden ásványvíz-forrásai között a legmagasabb szikló- és szénsavtartalommal bír.

A legjobb gyógy- és borvíz.

A Czigelkai Lajos-forrás jód-tartalmú gyógyvizet, s mint ilyen, ajánlatos mindennemű mirigy- és vérérbajoknál.

Főraktár: Kónya Miklós
fűszer- és csemegeüzletében,
valamint kapható minden fűszer- és csemege-üzletben Eperjesen.

Tavaszi és nyári idény 1906. évre.

VALÓDI BRÜNNI SZÖVETEK

Egy szelvény ára 3-10 mtr. K 7 —, 8 —, 10 — jó
hosszú, teljes fertőtlenítőre előkészítve (kubik, K 12 —, 14 — jobb
nadrág és mellény) csak K 21 — legfinomabb
Egy szelvény fekete szalon-töltényre K 20 —, valamint
felöltözök, turista-loden, selyem-kamráng, stb.
gyári árban az elismert szolid postógyári raktár által

SIEGEL-IMHOF, BRÜNN.

Minké legyen és bármenny. Miniszteri engedéllyel felkészítve vá-
lók. A magánvevőre azelőtt elnyújtó árszámok, hogy valóban friss
égető kávénak azelőtt jóízűnek számított.

Az eperjesi m. kir. adóhivatal
hivatalos órái
f. évi június 1-től f. évi szeptember 30-ig
reggel 1/2-8-tól déli 1/2-2 óráig tartanak.

Felek részére reggeli 1/2-9-től 1 óráig.
Eperjes, 1906. évi május hó 26-ikán.
Magy. kir. adóhivatal.

Felhívás.

Tekintettel arra, hogy a betervezett tervek — jelen alakjaikban — a bíráló-bizottság a kivételre meg nem felelőknek találta, felhívatom a tervek ismeretelen be-terjesztői, hogy terveiket visszavenni sziveskedjenek.

Figyelembe véve a bíráló-bizottság bírálatát, mely szerint a «Dávid-pajzs» jelével ellátott terv kiváló szakértelemmel lett összeállítva, a «Remény» és «Reménység» jelével ellátott tervek pedig sok fáradságot igényeltek, a hitközség előbbi részére 250 (kettőszázötven) korona, utóbbi részére pedig 100 (egyszáz) korona jutalomdíjat szavazott meg.

Az eperjesi ort. izr. hitközség nevében —
1906. évi május hó 28-ikán.

Schreiber N. Ignác,
jegyző.

Zahler Ignác,
hitközs. elnök.

FIDIBUSZ

! A legkifutóbb és legolcsóbb élelapp !

Szerkesztő: HELTAI JENŐ.

F elcsaladok: Ambrus Zoltán, Molnár Ferenc, Herceg Ferenc, Ignátus, Lovik Károly.

Képei javát Czerna Rezső, Csók István, Garay Ákos, Guidéy Lajos, Fényes Adolf, Ferenczy Károly, Kermatek Károly, Márk Lajos, Linke Lajos, Vesztróczy Manó rajzolja.

Péntek délelőtt már kézhez kapható a vidéki előfizetők a

FIDIBUSZ-t!

Előfizetési ára páratlanul olcsó:
Egész évre 6 kor | Negyedévre 1 K 50 f.
Félévre 3 kor | Egy hóra 50 fillér.

Egy szám ára 5 kor. (10 fillér.)

Friss, vidám, pajos, eredeti, eleven, érdekes, bátor, díszesen illusztrált heti élelapp.
Mutatványzatot kívánatra ingyen kold a FIDIBUSZ kiadóhivatala.
Budapest, Rökk Szilárd-utca 9.

Egy szám Budapestban és a vidéken
2 krajczár.

A NAP

Szerkesztés tartalom.
Radikális ellenzéki politika.
A legérdekesebb és legnap-
szerűbb magyar napilap.

Feladó szerkesztő:
BRÁNY SÁNDOR.
Főszerkesztő:
Ábrányosi Béla.

Publikált előző legolcsóbb
résztől kezdve

Ugron Gábor és
Mészáros Béla.

Az összes lapok meg-
célzésére már kor-
reggel megérkezik az
összes vidéki városokba.

A legkifutóbb magyar lap
a legolcsóbb is.

Előfizetés:
Negyedévre 4 kor. (2 trt.)
1 hónapra 1.40 kor. (70 kr.)

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, Rökk Szilárd-utca 9.

Tiszta
MAKULATURA-PAPIROS
eladó lapunk kiadóhivatalában.

Hirdetéseket
jutányos áron felvesz
a kiadóhivatal

Eperjes, Főutca 37. sz.